

## ΤΗ ΙΔ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Προεόρτια τῆς Κοιμήσεως τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, καὶ μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Μιχαίου.

### ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστῶμεν Στίχους ς' καὶ ψάλλομεν Στιχηρά Προσόμοια τῶν Προεορτίων γ'.

#### Ἦχος δ'

#### Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν

Ἐν κυμβάλοις ἠγήσωμεν, ἐν ὠδαῖς ἀλαλάξωμεν, Ἑορτὴν ἐξόδιον προεξάρχοντες, καὶ ἐπιτύμβια ἄσματα, φαιδρῶς ἐκβοήσωμεν, ἢ γὰρ Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, κιβωτός τε ἢ πάγχρυσος, ἐτοιμάζεται, νῦν ἐκ γῆς πρὸς τὰ ἄνω μεταβῆναι, πρὸς παλίνζων καὶ θείαν, μεθισταμένη λαμπρότητα.

Ἀποστόλων ὁ θίασος, παράδόξως ἀθροίσθητε, ἐκ περάτων σήμερον, ἢ γὰρ ἔμψυχος, πόλις τοῦ πάντων δεσπόζοντος, ἀπαίρειν ἐπείγεται, πρὸς τὰ κρείττω εὐκλεῶς, συγχορεύειν βασιλεία, τῷ Υἱῷ αὐτῆς, ἧς τῆ θεία κηδεῖα ὁμοφρόνως, σὺν ταῖς ἄνω στρατηγίαις, ὕμνον ἐξόδιον ἄσατε.

Ἰερέων ὁ σύλλογος, βασιλεῖς τε καὶ ἄρχοντες, σὺν παρθένων τάγμασι νῦν προφθάσετε, ἅπας λαός τε συνδράμετε, ὠδὴν ἐπιτάφιον, ἀναπέμποντες ὁμοῦ, ἢ γὰρ πάντων δεσπόζουσα, μέλλει αὔριον, τὴν ψυχὴν παραθέσθαι εἰς τὰς χεῖρας, τοῦ Υἱοῦ μεθισταμένη, πρὸς αἰωνίαν κατοίκησιν.

#### Καὶ τοῦ Προφήτου γ'

#### Ἦχος ὁ αὐτός

#### Ἐδωκας σημείωσιν

Ὅρος προηγόρευσας, τὸ ἐμφανὲς καὶ περίοπτον, τοῦ Σωτῆρος τὸ κήρυγμα, ἐπ' ἄκρων φανήσεσθαι, τῶν ὀρέων Μάκαρ, τὴν ὑψηλοτάτην, θεογνωσίαν προδηλῶν, ἐφ' ἣν τὰ ἔθνη πίστει συντρέχοντα, προθύμως καταφεύγουσι, καὶ τὴν ὠδὴν ἐκδιδάσκονται, τοῦ Κυρίου καὶ σώζονται, σωτηρίαν αἰώνιον.

Ἄρχων ἐξελεύσεται, καὶ ποιμανεῖ τὸν λαὸν αὐτοῦ, Βηθλεὲμ ἐξορμώμενος, προέφης θεσπέσιε, Προφητῶν Μιχαία, γλώσση θεοπνεύστῳ, οὗ ἀπ' ἀρχῆς ἐξ ἡμερῶν, τῶν τοῦ αἰῶνος εἰσὶν αἱ ἐξοδοί, τανῦν δέ σου τὴν πρόρρησιν, ἐκβεβηκυῖαν θεώμενοι, διὰ σοῦ τὸν λαλήσαντα, θεοφρόνως δοξάζομεν.

Θρόνω παριστάμενος, Θεοῦ Προφήτα σεβάσμιε, καὶ χαρὰς ἀξιούμενος, καὶ δόξαν θεώμενος, καὶ τρυφῆς ἐνθέου, θειῶς ἀπολαύων, καὶ χαρμονῆς πνευματικῆς, καὶ εὐφροσύνης ἀναπιμπλάμενος, τοὺς πίστει νῦν τὴν μνήμην σου, ἐπιτελοῦντας ἐπόπτευε, πειρασμῶν ἐκλυτρούμενος, ταῖς ἀπαύστοις πρεσβείαις σου.

#### Δόξα... Καὶ νῦν... Ἦχος δ'

Τὴν πάνσεπτόν σου Κοίμησιν, Παναγία Παρθένε ἀγνή, τῶν Ἀγγέλων τὰ πλήθη ἐν οὐρανῷ, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος ἐπὶ τῆς γῆς μακαρίζομεν, ὅτι Μήτηρ γέγονας τοῦ ποιητοῦ τῶν ἀπάντων Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, Αὐτὸν ἱκετεύουσα, ὑπὲρ ἡμῶν μὴ παύση δεόμεθα, τῶν εἰς σὲ μετὰ Θεὸν τὰς ἐλπίδας θεμένων, Θεοτόκε πανύμνητε καὶ ἀπειρόγαμε.

#### Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρά Προσόμοια.

#### Ἦχος β'

#### Οἶκος τοῦ Ἐφραθὰ

Ὡ θαύματος καινοῦ! ὦ τεραστίου ξένου! πῶς νέκρωσιν ὑπέστη, ἢ ζωηφόρος Κόρη, καὶ τάφω νῦν καλύπτεται;

**Στίχ.** Ἀπενεχθήσονται τῷ Βασιλεῖ παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς.

Πᾶσα τῶν γηγενῶν, ἡ φύσις χορευέτω, ἰδοὺ γὰρ ἡ Παρθένος, ἡ τοῦ Ἀδὰμ θυγάτηρ, πρὸς οὐρανὸν μεθίσταται.

**Στίχ.** Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαυῖδ ἀλήθειαν, καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν.

Λάβε μοὶ κατὰ νοῦν, τὴν κλίνην τῆς Παρθένου, χοροῖς τῶν Ἀποστόλων, εὐκόσμως κυκλουμένην, ἄδουσι τὸν ἐξόδιον.

**Δόξα... Καὶ νύν... ᾠχος β'**

Ἡ τῶν οὐρανῶν ὑψηλότερα ὑπάρχουσα, καὶ τῶν Χερουβὶμ ἐνδοξότερα, καὶ πάσης κτίσεως τιμιώτερα, ἡ δι' ὑπερβάλλουσαν καθαρότητα, τῆς αἰδίου οὐσίας δοχεῖον γεγεννημένη, ἐν ταῖς τοῦ Υἱοῦ χερσὶ, σήμερον τὴν παναγίαν παρατίθεται ψυχὴν, καὶ σὺν αὐτῇ πληροῦται τὰ συμπαντα χαράς, καὶ ἡμῖν δωρεῖται τὸ μέγα ἔλεος.

**Ἀπολυτίκιον Προεόρτιον  
ᾠχος δ' Ταχὺ προκατάλαβε**

Λαοὶ προσκιρήσατε, χεῖρας κροτοῦντες πιστῶς, καὶ πόθῳ ἀθροίσθητε, σήμερον χαίροντες, καὶ φαιδρῶς ἀλαλάζοντες, πάντες ἐν εὐφροσυνῇ, τοῦ Θεοῦ γὰρ ἡ Μήτηρ, μέλλει τῶν ἐπιγείων, πρὸς τὰ ἄνω ἀπαίρειν, ἐνδόξως ἦν ἐν ὕμνοις ἀεὶ, ὡς Θεοτόκον δοξάζομεν.

**Καὶ Ἀπόλυσις**

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

**Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν**

**Κάθισμα τῆς Θεοτόκου  
ᾠχος γ' Τὴν ὠραιότητα**

Εἰς τὰ οὐράνια, μετὰ τὴν κοίμησιν, ἀνήλθες Πάναγνε, ψυχὴ καὶ σῶματι, τοῦ σοῦ Υἱοῦ θεοπρεπῶς, ἄνωθεν καταβάντος, τὸν δὲ ἐφορμήσαντα, ἀνατρέψαι σὸν φέρετρον, ἀνοσιουργότροπον, θεία δίκη ἐπέταξε, Διὸ σὺν τῷ Ἀγγέλῳ βοώμέν σοί, Χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη.

**Δόξα... Καὶ νύν... Τὸ αὐτό**

**Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν**

**Κάθισμα τῆς Θεοτόκου  
ᾠχος δ' Κατεπλάγη Ἰωσήφ**

Σὲ χερσὶ τοῦ δι' ἡμᾶς, ἐνανθρωπήσαντος ἐκ σοῦ, παραθεμένην τὴν ψυχὴν, ὡς πλαστουργός σου καὶ Θεός, πρὸς τὴν ζωὴν τὴν ἀκήρατον μετέστησεν ὅθεν νῦν σεπτῶς μακαρίζομεν, τὴν μόνην καθαρὰν καὶ ἀμόλυντον, καὶ Θεοτόκον ἅπαντες κυρίως, ὁμολογοῦντες κραυγάζομεν, Χριστὸν δυσώπει, πρὸς ὃν μετέστης, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

**Δόξα... Καὶ νύν... Τὸ αὐτό**

**Ὁ Προεόρτιος Κανὼν τῆς Θεοτόκου, καὶ τοῦ Προφήτου.**

**Κανὼν Προεόρτου οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.**

Αἰνῶ γεγηθῶς τοῦ Θεοῦ τὴν Μητέρα Ἰωσήφ.

**Ὡδὴ α' ᾠχος πλ. δ'  
Ὁ Εἰρμός**

«Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ διαγαγόντι τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν Ἐρυθρᾷ θαλάσσει, ὡδὴν ἐπινίκιον, ὅτι δεδόξασται».

Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ ἐν χώρᾳ ζώντων μεταστήσαντι, τὴν αὐτοῦ κατὰ σάρκα, Παναγίαν Μητέρα τὴν ἄχραντον.

Ἵνα τὸ κάλλος βλέπης, καὶ καταπολαύης ὠραιότητος, τοῦ Υἱοῦ σου Παρθένε, πρὸς αὐτὸν μεταστάσα ἀνέδραμες.

Νέκρωσιν πῶς ὑπέστης, ἢ τὸν νέκρω τὴν Ἄδου κυήσασα, καὶ νεκροῖς τοῖς ἀνθρώποις, διὰ σοῦ τὴν ζωὴν χαρισάμενον.

Ἵφθης καθαρωτέρα, πάντων τὸν καθαίροντα κυήσασα, ἀμαρτίας Παρθένε, διὰ τοῦτο σὲ πιστεῖ δοξάζομεν.

### Κανὼν τοῦ Προφήτου, οὗ ἡ' Ἀκροστιχίς.

Ἵς χρησιμολέκτην τὸν Μιχαίαν αἰνέσω.

Ἵδὴ α' Ἵχος πλ. δ'  
Ἵγρὰν διοδεύσας

Ἵς ἔσοπρον ὄντως εἰλικρινές, Θεοῦ καὶ τῶν θείων, χρηματίζων τῷ Πλαστουργῷ, παρίστασαι Μάκαρ ὄν δυσώπει, κινδύνων σῶσαι τοὺς πιστεῖ ὑμνούντάς σε.

Συνέσεως πλήρης πνευματικῆς, ὑπάρχων Μιχαία, καὶ σοφίας παρὰ Θεοῦ, τὴν τῶν ἐσομένων ἐμυήθης, ὡς καθαρὸς γινῶσιν πανάριστε.

Χρησμοὺς ἐκτιθέμενος εὐσεβῶς, τὸν Κύριον ἔφης, οὐρανόθεν ἐπὶ τῆς γῆς, φανῆναι Παμμάκαρ διαγράφων, τὴν πρὸς ἡμᾶς αὐτοῦ φανέρωσιν.

### Θεοτοκίον

Ἵρυόμενος ὄφθη ἐπὶ τῆς γῆς, τοὺς πρὶν αἰχμαλώτους, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν, σαρκὸς ἐν προσλήψει Θεομητορ, ὁ πρὸ αἰώνων, γνωριζόμενος.

### Προεόρτιος

Ἵδὴ γ'  
Σὺ εἶ τὸ στερέωμα

Γῆ καὶ τὰ οὐράνια, τῇ Μεταστάσει σου χαίρουσι, Μήτηρ Θεοῦ, διὰ σοῦ τυχόντα, παραδόξου ἐνώσεως.

Ἵχαιρον οὐράνιοι, ὑποδεχόμενοι ἄγγελοι, σὲ ἀπὸ γῆς, ἀναφερομένην, Θεοτόκε Πανύμνητε.

Γέγονε παράδοξος, ὡσπερ ἡ κύησις ἄχραντε, σοῦ ἀληθῶς, οὕτω καὶ ἡ θεία, καὶ σεπτὴ σου Μετάστασις.

Ἵρθης πρὸς σκηνώματα, τὰ ἐπουράνια πάναγνε, οὕσα Θεοῦ, ἄχραντε Παρθένε, καθαρώτατον τέμενος.

### Τοῦ Προφήτου

Ἵ αὐτὸς Εἰρμός

Ἵσῆ γλῶσσα καλαμος, τοῦ θείου Πνεύματος γέγονε, δι' ἧς ἡμῖν, τὴν τῶν ἐσομένων, ἐφανέρωσας ἔκβασιν.

Σὺ τὸν προαιώνιον, σάρκα γενόμενον ἔδειξας, ἐν Βηθλεέμ, ἄρχοντα τῶν ὄλων, καὶ Σωτήρα ἡγούμενον.

Μύστης ἀκριβέστατος, τῶν ὑπὲρ νοῦν ἡμῖν γέγονας, προφητικοῖς, ἐνδοξε Προφήτα, φωτισμοῖς

αυγαζόμενος.

### Θεοτοκίον

Ὅρος ἐμφανέστατον, σὺ ἐχημάτισας Πάναγνε, οὗ ἐπιβάς, Κύριος ἐφάνη, ἐφ' ὃν νὺν καταφεύγομεν.

### Ὁ Εἰρμός

«Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων σοὶ Κύριε, σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων, καὶ ὑμνεῖ σὲ τὸ πνεύμά μου».

### Κάθισμα τοῦ Προφήτου

#### Ἦχος πλ. α'

### Τὸν συνάναρχον Λόγον

Σὲ δοχεῖον εὐροῦσα ἀγνὸν καὶ ἄμωμον, ἢ τοῦ Πνεύματος χάρις ἐν σοὶ ἐσκήνωσε, καὶ τὰ μέλλοντα σαφῶς, ὡς ἐνεστῶτα εἶπειν, τὴν σὴν διήγειρε ψυχὴν, Προφήτα κῆρυξ τοῦ Χριστοῦ, διὸ μὴ παύση πρεσβέων, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν τιμώντων, σοῦ ἐπαξίως μνήμην τὴν ἔνδοξον.

### Δόξα... Καὶ νὺν... Προεόρτιον

#### Ἦχος γ' Τὴν ὠραιότητα

Τὰ προεόρτια τῆς Μεταστάσεως, πανηγυρίζοντες τῆς Θεομήτορος, ἀγαλλιώμενοι φαιδρῶς, πρὸς αὐτὴν ἀνακράζωμεν, Χαῖρε ἢ ἀπαίρουσα, ἀπὸ γῆς πρὸς οὐράνια, χαῖρε ἢ τὰ πέρατα, τὴ Κοιμήσει ζωάασα, διὸ νὺν μεταβαίνουσα μέμνησο, τοῦ κόσμου ἢ Κεχαριτωμένη.

### Προεόρτιος

#### Ὦδὴ δ'

### Εἰσακήκοα Κύριε

Θάμβος εἶχε καὶ ἔκστασις, τοὺς τοῦ Λόγου, μυστας ὀρώντας Ἄχραντε, σὲ νεκρὰν οὔσαν καὶ ἄφωνον, τῆς ζωῆς Μητέρα χρηματίζουσαν.

Ὡ κηδείας! ὦ χάριτος! ὦ τῆς ὑπὲρ λόγον τότε ὑμνήσεως! ἦν προσῆγον οἱ θεόφρονες, σὲ περιεστῶτες Παμμακάριστε.

Σὺ χωρίον εὐρύχωρον, γέγονας τοῦ Λόγου, ὅθεν μετήρέ σε, πρὸς εὐρύχωρον καὶ ἅγιον, Θεοτόκε λήξιν καὶ αἰώνιον.

Τὴν ἁγίαν σου Κοίμησιν, Ἄγγελοι καὶ ἄνθρωποι μακαρίζουσι, πάντων πέλεις Βασίλισσα, Βασιλέα πάντων ἢ κυήσασα.

### Τοῦ Προφήτου

#### Ὁ αὐτὸς

Λαμπηδόσι τῆς ἄνωθεν, τῆς θείας ἐπιπνοίας, καταυγαζόμενος, τὰ ἐσόμενα ἐμήνυσας, ὡς παρόντα βλέπων ἀξιάγαστε.

Ἐκ Σιῶν ἐξελήλυθε, νόμος ὡς προέφησθε θεομακάριστε, καὶ διέδραμε τὰ πέρατα, τοῦ Χριστοῦ ὁ λόγος κηρυττόμενος.

Κυριεύειν ἐπέφανεν, οἴκου Ἰακώβ τῶν ὅλων ὁ κύριος, καὶ ἐν δόξῃ τοῦ ὀνόματος, ὡς ποιμὴν ποιμαίνει τὸν λαὸν αὐτοῦ.

### Θεοτοκίον

Τοῦ Ἀδὰμ ἢ ἀπόγονος, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ καὶ Κτίστου πεπίστευται, σάρκα τοῦτον γὰρ γενόμενον, ἐξ αὐτῆς ἀφράστως ἀπεκύησεν.

### Προεόρτιος

#### Ὦδὴ ε'

### Ὁρθρίζοντες βοώμέν σοι

Ὁ τάφος σου κηρύττει Πανάμωμε, τὴν ταφὴν σου, καὶ τὴν μετὰ σώματος, πρὸς οὐρανοὺς νῦν Μετάστασιν.

Ἵμνήσατε παρθένοι δοξάσατε, νεανίσκοι, πρεσβῦται καὶ ἄρχοντες, τῆς Θεοτόκου τὴν Κοίμησιν.

Θανοῦσα ἀθανάτους μετέβης, πρὸς κατοικίας ἐχθρὸν θανατώσασα, τῷ τοκετῷ σου Πανάμωμε.

Ἐκύκλουν θεολήπτων ἀνδρῶν σε, χοροστασίαι, ἐξοδίους ῥήμασιν, ὑμολογούντές σε Δέσποινα.

### Τοῦ Προφήτου

#### Ὁ αὐτὸς

Ἠγάπησας ὀπίσω πορεύεσθαι, τοῦ Κυρίου ἔτοιμος γενόμενος ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ πάνσοφε.

Νενόηκας τὴν μέλλουσαν ἔσεσθαι, σωτηρίαν, ἅπασιν τοῖς ἔθνεσιν, ἐξ Ἰουδαίων θεσπέσιε.

Τὴν χάριν θεωρῶν προεκήρυξας, θεοφάντορ, ἐφ' ἣν καταφεύζονται, ἐθνῶν ἀγγέλαι σωζόμεναι.

#### Θεοτοκίον

Ὁ τόπος τοῦ Κυρίου σὺ πέφηνας, Θεομηῆτορ, ἐξ οὗ ἐκπεπόρευται, ὁ τὸν κόσμον πλάνης ῥυσάμενος.

### Προεόρτιος

#### Ὡδὴ ς'

#### Τὴν δέησιν ἐκχεῶ

Ὁ οἶκος τὸν τοῦ παντὸς συνοχέα, ὁ χωρήσας μεταβαίνει οἰκῆσαι, πρὸς οὐρανοῦς, οὐρανὸς δεδειγμένος, Χριστοῦ καὶ θρόνος καὶ μέγα παλάτιον, ἡ πάναγνος περιστέρα, ἣς τὴν θείαν ὑμνήσωμεν Κοίμησιν.

Ἵπόπτεροι ἐν νεφέλαις ἀρθέντες, ἀετοὶ ὡς ὑψιπέται τοῦ Λόγου, Γεθσημανή, συνελθόντες Παρθένε, σὲ ἐπεφώνουν ἀπαίρειν τὴν μέλλουσαν, πανύμνητε πρὸς οὐρανόν, οὓς ὡς τέκνα Υἱοῦ σου ἠύλογησας.

Τὶς αὕτη ἡ ἀναβαίνουσα πέλει, Κοσμικῶν ἀπὸ κοιλάδων, τὶς αὕτη ἡ προπομπή, καὶ προπόρευσις ξένη; τί τὸ ὀρώμενον μέγα μυστήριον; Ἡ πάντων ἐστὶ Βασιλὶς, καὶ Κυρία καὶ δόξα καὶ καύχημα.

Ἠλάλαζεν Ἀποστόλων ὁ δῆμος, καὶ δακρῶν ἐπληρώθη ἡνίκα, σοῦ τὴν ψυχὴν, τὴν ἁγίαν λιποῦσαν, τὸ θεοδόχον τεθέαται σκηνῶμα, καὶ ὑμνησε θεοπρεπῶς, σοῦ τὴν θείαν Πανάμωμε Κοίμησιν.

### Τοῦ Προφήτου

#### Χιτώνά μοι παράσχου

Νόμων ἀντεχόμενος Θεοῦ, διήλεγξας ἅπαντας, τοὺς παραβαίνοντας, τὴν τοῦ νόμου φυλακὴν παναοίδιμε.

Μιχαία τὸ θεῖον καὶ σεπτόν, τοῦ Πνεύματος ὄργανον, ταῖς ἰκεσίαις σου, ἐκ κινδύνων τοὺς πιστοὺς διαφύλαξον.

#### Θεοτοκίον

Ἰούδα τὸν οἶκον ἐμφανῆ, Παρθένε πεποίηκας, τὸν ἀνατείλαντα, ἐξ ἁγίας σου γαστρὸς φανερῶσασα.

#### Ὁ Εἰρμὸς

«Χιτώνά μοι παράσχου φωτεινόν, ὁ ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον, πολυέλεε Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν».

#### Κοντάκιον Προεόρτιον

#### Ἦχος δ' Ἐπεφάνης σήμερον

Τῇ ἐνδόξῳ μνήμῃ σου ἡ οἰκουμένη, τῷ ἁύλῳ Πνεύματι, πεποικιλημένη νοερῶς, ἐν εὐφροσύνῃ κραυγάζει σοί, Χαῖρε Παρθένε, Χριστιανῶν τὸ καύχημα.

#### Ὁ Οἶκος

Νὺν εὐφραίνεσθω οὐρανός, σκιρτάτω πᾶσα κτίσις, ἰδοὺ γὰρ ἡ Παρθένος ἀπὸ γῆς ἀπαίρει, καὶ πρὸς Παράδεισον μολεῖ, πᾶσι σωτηρία ἐπεφάνη ἐκ Θεοῦ, πρεσβεύουσα καὶ σκέπουσα, Διὸ καὶ Ἀποστόλων ἐπέδραμε πᾶσα ἡ χορεία, ἐκ περάτων ἀθροισθεῖσα, νεφέλαι γὰρ ἐφάνησαν ἄφνω ἀρπάσασαι αὐτούς, ἐπέστησαν ἅμα τῇ Μητρὶ καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ ἀνεβῶν, Χαῖρε θησαυρὸς τοῦ Μάννα τῆς διαθήκης, Χαῖρε Παρθένε, Χριστιανῶν τὸ καύχημα.

### Σ υ ν α ξ ἄ ρ ι ο ν

Τῇ ΙΔ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Μιχαίου.

#### Στίχοι

- Ἐκ γῆς μὲν ἦρθην, εἰδὲ καὶ πόλον φθάσω,
- Χάριν Μιχαίας εἴσομαί σοι τῷ ξύλω.
- Μιχαίας δεκάτη ξύλω ἦρθη ἡδὲ τετάρτη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Μαρκέλλου Ἐπισκόπου Ἀπαμείας.

#### Στίχοι

- Κνίσσαις νοηταῖς τὸν Θεὸν καθηδύνας,
- Καὶ σαρκὸς αὐτὸν ἠδύνεις κνίσση Πάτερ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τῆς εἰς τὸ παλάτιον ἀνακομιδῆς τοῦ τιμίου Σταυροῦ.

#### Στίχοι

- Λογους ἀνάψας, ἀντὶ φαιδρῶν λαμπάδων,
- Σταυρὸν προπέμπω τῶν ἀνακτόρων ἔσω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Οὐρσικίου.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

### Προεόρτιος

#### Ὦδὴ ζ'

#### Παῖδες Ἑβραίων

Νόμους τῆς φύσεως λαθοῦσα, τῇ κυήσει σου τῷ ἀνθρωπίνῳ νόμῳ, θνήσκεις μόνη Ἄγνη, ζώσασα τοὺς πάλαι, νεκρωμένους ἄχραντε, τοκετῷ σου.

Μένει κενὸς ὁ θεῖος τάφος, σοῦ τοῦ σώματος, τῆς χάριτος δὲ πλήρης, ποταμοὺς γὰρ ἡμῖν, πηγάζει ἱαμάτων, καὶ ἀποπαύει ρεύματα, Παναγία Θεοτόκε.

Ἦρθη τὸ σῶμα μὲν τοῦ τάφου παραμένει δὲ ἡμῖν ἡ εὐλογία, σοῦ Παρθένε ἄγνη, τυφλοὺς φωταγοῦσα, καὶ σοῦ τὸ εὐσυμπάθητον, ὑπεμφαίνουσα πλουσίως.

Τόμε καινὲ ἐν ᾧ ὁ Λόγος, ἀναγέγραπται συνόδῳ ξενωτάτῃ, βίβλω πάντας ζωῆς, ἰκέτευε γραφῆναι, τοὺς τὴν σεπτὴν σου Κοίμησιν, καὶ παράδοξον ὕμνουντας.

### Τοῦ Προφήτου

#### Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας

Χρησιμώτατος ὄφθης, τῷ Δεσπότη τῶν ὄλων καὶ δραστικώτατος, τὸ θράσος τῶν κρατούντων, ἐλέγχων καὶ διδάσκων, καὶ βοῶν ἀξιάγαστε, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητός εἶ.

Ἀπαστράπτων ἀκτίσι, πολιτείας ἐνθέου καὶ καθαρότητος, προφήτης ἀνεδείχθης, τῆς θείας ἐμφανείας, ἀναμέλων μακάριε, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητός εἶ.

#### Θεοτοκίον

Ἰσουργὸς τῷ τεκόντι, ἰσοδύναμος Λόγος καὶ συναΐδιος, ἐν μήτρᾳ τῆς Παρθένου, Πατρὸς τῆ εὐδοκία, πλαστουργεῖται ὡς ἄνθρωπος, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητός εἶ.

## Προεόρτιος

### Ὦδὴ η'

#### Οἱ θεωρήμονες Παῖδες

Ἐκ τῶν περάτων ἐλθόντες, οἱ περάτων φωτειδέστατοι στῦλοι πρὸς τὴν Σιών παρεγένοντο, πέρας βίου λαβοῦσαν, κηδεύσαι σε Ἄχραντε.

Ῥητορευόντων οὗ σθένει πᾶσα γλῶσσα, οὐδὲ Ἀγγέλων ἀξίως, ἀνευφημήσαι σε τάγματα, ἀσυγκρίτως γὰρ πάντων, ὑπέρκεισαι Δέσποινα.

Ἀγαλλιᾶσθω ἡ κτίσις αἱ νεφέλαι ἐν τῇ παρουσίᾳ ἡμέρα, δικαιοσύνην ῥανάτωσαν, τῆς Παρθένου τιμῶσαι, τὴν θείαν Μετάστασιν.

#### Θεοτοκίον

Ἴδε ὁ θρόνος Κυρίου ὑπερέχων, τὰ Χερουβὶμ καὶ τοὺς θρόνους, γῆθεν ὑψοῦται τεθήσεσθαι, εἰς βασιλεία θεία, ἡ μόνη πανάμωμος.

## Τοῦ Προφήτου

### Μουσικῶν ὀργάνων

Ἀπ' ἀρχῆς ὑπάρχων ἐξ αἰῶνος, τοῦ Θεοῦ ὁ Λόγος ἐπεφάνη, λυτρούμενος τοὺς ἐξ Ἀδάμ, Μιχαίας ὡς προέφη, τὸν Κύριον ὑμνοῦντας, καὶ ὑπερυψοῦντας, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νοερῶς μούμενος ἐβόας, θελητῆς ἐλέους ὁ Δεσπότης, ὡς εὐσπλαγχνος μετανοῶν, ἐπὶ ταῖς ἀδικίαις, τῶν πίστει μελωδούντων, καὶ ὑπερυψούντων αὐτόν, εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀστραπῆς ὡς φέγγος ἀπεφάνθη, τοῦ Θεοῦ τὴν αἴγλην δεδεγμένος, ὡς ἔσοπτρον διαφανὲς γενόμενος Μιχαία, Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, βοῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

#### Θεοτοκίον

Ἰσχυρὰν παράκλησιν Παρθένε, τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα κεκτημένοι, κρατοῦμεν ἀποστολικῶς, σεπτῆς ὁμολογίας, ὡς Κύριον ὑμνοῦντες, καὶ ὑπερυψοῦντες, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

### Ὁ Εἰρμός

«Μουσικῶν ὀργάνων συμφωνούντων, καὶ λαῶν ἀπείρων προσκυνούντων, εἰκόνι τῇ ἐν Δεηρᾷ, τρεῖς Παῖδες μὴ πεισθέντες, τὸν Κύριον ἀνύμουν, καὶ ἐδοξολογοῦν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

## Προεόρτιος

### Ὦδὴ θ'

#### Κυρίως Θεοτόκον

Ὡς πάντων φαιδροτέρα, τῶν ἐπουρανίων, τοὺς ὑμνητὰς τῆς φαιδρᾶς σου Κοιμήσεως, τῶν σῶν χαρίτων τῷ φέγγει, φαίδρνον φώτισον.

Σκιρτήσατε καρδίαι, πάντων εὐσεβούντων, ἐν τῇ Κοιμήσει τῆς μόνης θεόπαιδος, τῇ ἀκοιμήτῳ πρεσβεία ταύτης σωζόμενα.

Ἡ γῆ πανηγυρίζει, Ἄγγελοι σκιρτῶσιν, ἀγαλλιώνται δὲ πάντες οἱ Δίκαιοι, ἐν τῇ Κοιμήσει σου Κόρη ὑμνολογούντες σε.

Φιλάγαθε Παρθένε, ῥάνον ἐπὶ πάντας, τὰ ἀγαθὰ σου ἐλέη, καὶ σῶσον ἡμᾶς, ἡ τὸν πανάγαθον Λόγον ἀποκυήσασα.

## Τοῦ Προφήτου

### Ὁ αὐτὸς

Νοῖ τῶ ἀκηράτῳ καὶ καθαρωτάτῳ, μαρμαρυγαῖς εὐσεβείας λαμπόμενος, ὑπὲρ τοῦ κόσμου πρεσβεύων ἀεὶ παρίστασαι.

Ἐπέστη ἡ φωσφόρος, μνήμη σου Προφήτα, προφητικῶν χαρισμάτων ἀνάπλεως, καὶ ποταμοὺς μετανοίας ἀναπηγάζουσα.

Σωτήρα τὸν τοῦ κόσμου, παραγεγονότα, κατὰ τὴν σὴν προφητείαν θεώμενος, τῆς ὑπὲρ νοῦν εὐφροσύνης Μάκαρ ἀπόλαυε.

#### Θεοτοκίον

Ὡς πάντων ὑπερτέρα, καὶ καθαρωτέρα, τὸν μολυσμὸν τῆς ψυχῆς μου καθάρισον, ἢ τὸν Θεὸν συλλαβοῦσα τὸν ὑπεράγαθον.

#### Ὁ Εἰρμὸς

«Κυρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν, οἱ διὰ σοῦ σεσωσμένοι Παρθένε ἀγνή, σὺν ἀσωμάτοις χορείαις, σὲ μεγαλύνοντες».

#### Ἐξαποστειλᾶριον τοῦ Προφήτου

#### Ἦχος β' Γυναῖκες ἀκουτίσθητε

Προσφόρως ἐξελευσεται, ἄρχων τε καὶ ἡγούμενος, ὃς ποιμανεῖ ἐν εἰρήνῃ, λαὸν αὐτοῦ σὺ προέφης, Θεοῦ Προφήτα Μιχαῖα, Βηθλεεμ ἐξορμώμενος, οὗ ἀληθῶς αἱ ἔξοδοι, ἐξ ἡμερῶν τοῦ αἰῶνος, δι' οὗ ἐσώθη μὲν πάντες.

#### Προεόρτιον, ὅμοιον

Σοῦ τῆς σεπτῆς Κοιμήσεως, τὴν μνήμην τὴν ὑπέρλαμπρον, πανηγυρίζοντες πόθῳ, ἐξάδομεν Θεοτόκε, σὺ δὲ ὡς Μήτηρ ἄχραντε, πρὸς τὸν Υἱὸν ἀπαίρουσα, ἐν δόξῃ σου καὶ Κύριον, Χριστιανῶν ὑπερεύχου, τῶν πίσει σὲ ἀνυμνούντων.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἵνων Στιχηρὰ Προσόμοια τῶν Προεορτίων.

#### Ἦχος β'

#### Οἶκος τοῦ Ἐφραθὰ

Δῆμος τῶν Μαθητῶν, ἀθροίζεται κηδεῦσαι, Μητέρα Θεοτόκον, ἐλθόντες ἐκ περάτων, παντοδυνάμω νευματι.

**Στίχ.** Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Νύμφη ἡ τοῦ Θεοῦ, Βασίλισσα Παρθένος, τῶν ἐκλεκτῶν ἡ δόξα, καύχημα τῶν παρθένων, πρὸς τὸν Υἱὸν μεθίσταται.

**Στίχ.** Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαυΐδ ἀλήθειαν.

Ἦθροισται ὁ χορὸς, Μαθητῶν παραδόξως, ἐκ τῶν περάτων κόσμου, κηδεύσαι σου τὸ σῶμα, τὸ θεῖον καὶ ἀκήρατον.

#### Δόξα... Καὶ νῦν... Ὅμοιον

Δέσποινα ἀγαθή, τὰς ἀγίας σου χεῖρας, πρὸς τὸν Υἱὸν σου ἄρον, τὸν φιλόψυχον πλάστην, οἰκτιρῆσαι τοὺς δούλους σου.

Καὶ ἡ λοιπὴ, Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.